

จิตติมา ทองสมัคร 2552: การวิเคราะห์ความสามารถในการส่งออกรถยนต์นั่งและรถกระบะ
ของประเทศไทยไปยังออสเตรเลีย ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)
สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตศึกษา ศรีราชา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ เจริญพร้อม, Ph.D. 130 หน้า

การเติบโตแบบก้าวกระโดดของอุตสาหกรรมรถยนต์ของไทยปรากฏอย่างชัดเจน ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจเป็นต้นมา เป็นผลจากกระแสการค้าเสรีของโลก และการเปิดเสรีอุตสาหกรรมตามข้อตกลงขององค์การระหว่างประเทศ กระทั่งทำให้รัฐบาลมีเป้าหมายพัฒนาอุตสาหกรรมรถยนต์ของไทยไปสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและส่งออกรถยนต์ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งในปัจจุบันตลาดส่งออกรถยนต์ของประเทศไทยที่สำคัญได้แก่ ออสเตรเลีย อินโดนีเซีย ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เป็นต้น

การศึกษาในครั้งนี้ ทำการศึกษาถึงสภาพทั่วไปของอุตสาหกรรมรถยนต์ของประเทศไทย ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกรถยนต์นั่งและรถกระบะขนาด 1 ตัน ของประเทศไทยและประเทศคู่แข่งทางการค้าที่สำคัญต่อตลาดออสเตรเลีย ศึกษาอุปสงค์ในการส่งออกรถยนต์ของประเทศไทยไปยังออสเตรเลีย และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความได้เปรียบเชิงแข่งขันของอุตสาหกรรมรถยนต์ของประเทศไทย

สัดส่วนในการผลิต การจำหน่ายภายในประเทศ และการส่งออก พบว่ารถกระบะขนาด 1 ตัน มีปริมาณสูงที่สุด เนื่องจากการที่บริษัทผู้ผลิตรถยนต์ข้ามชาติต่างได้ขยายการลงทุนมาที่ประเทศไทย เพื่อเป็นฐานการผลิตและส่งออกรถกระบะ โดยได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐผ่านทางมาตรการและนโยบายต่างๆ สำหรับการนำเข้ารถยนต์ของประเทศออสเตรเลีย ได้นำเข้ารถยนต์นั่งจากประเทศไทยเป็นอันดับที่ 3 และเป็นอันดับที่ 1 ในการนำเข้ารถกระบะจากประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับการคำนวณค่าความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (RCA) ในการส่งออกรถยนต์ โดยแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกรถกระบะไปยังออสเตรเลียสูงกว่าประเทศคู่แข่งที่สำคัญ แต่ไม่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกรถยนต์นั่ง และจากการวิเคราะห์อุปสงค์ในการส่งออกรถยนต์ของประเทศไทยไปยังออสเตรเลีย พบว่าปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการส่งออกรถยนต์นั่งและรถกระบะของประเทศไทย ก็คือ รายได้ประชาชาติต่อประชากรของออสเตรเลีย กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงของปริมาณการส่งออกรถยนต์ของประเทศไทยไปยังออสเตรเลีย จะเปลี่ยนแปลงไปตามรายได้ประชาชาติต่อประชากรของออสเตรเลียในทิศทางเดียวกัน สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นบ่อเกิดของความได้เปรียบเชิงแข่งขันของอุตสาหกรรมรถยนต์ของไทย พบว่า ประเทศไทยยังต้องการการวิจัยและพัฒนาทั้งด้านผลิตภัณฑ์และทรัพยากรมนุษย์โดยการมุ่งเน้นที่เทคโนโลยีการผลิตขั้นสูงและเฉพาะทางมากขึ้น ดังนั้นภาครัฐและผู้ประกอบการ ควรสร้างความร่วมมือและเร่งพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมรถยนต์ของประเทศไทย ให้เกิดความสมบูรณ์แบบยั่งยืน